

Vispasaules nedzirdīgo dienu sagaidot

Pagājuši jau 22 gadi, kopš Vispasaules nedzirdīgo federācijas Ģenerālā asambleja Romā nolēma ik gadu septembra mēneša ceturtajā svētdienā atzīmēt Vispasaules nedzirdīgo dienu.

Kapitālistiskajā pasaulē šo dienu izmanto, lai pievērstu plašu sabiedrības slāņu uzmanību nedzirdīgo dzīves problēmai, un šādu problēmu tur ir daudz. Jau no bērna gadiem nedzirdīgiem cilvēkiem kapitālistiskajā pasaulē jāsaduras ar daudziem šķēršļiem, kuri traucē un neļauj viņiem nostāties līdzās dzirdīgajiem. Maz kapitālistiskajās valstīs ir nedzirdīgo bērnu skolu, maksa par izglītību ir augsta, samaksāt to iespēj tikai rietīs no nedzirdīgo bērnu vecākiem. Galvenais eksistences līdzeklis ir darbs, bet vai to atrast kapitālistiskajā pasaulē nedzirdīgajam ir vieglī? Nebūt nē. Pat visatstītākajās kapitālistiskajās valstīs gandrīz sestdaļa nedzirdīgo ir bezdarbnieki. Nedzirdīgie, ja izdodas atrast darbu, izpilda visvienkāršākās operācijas, viņi saņem viszemāk atalgotu darbu. Tikai retam nedzirdīgajam izdodas iegūt izglītību, iekārtoties darbā, kas atbilstu viņa interesēm un nodrošinātu nepieciešamo iztikas minimumu. Nevienas nedzirdīgais kapitālistiskajā pasaulē nevar sāpot par valsts pensijām, bezmaksas izglītību un medicīnisko palīdzību, bezmaksas ceļa zīmēm uz sanatorijām un atpūtas namiem.

Citāds stāvoklis ir mūsu ka

arī brālīgajās sociālistiskajās zemēs. Jau no pirmajiem nedzirdīgā bērna dzīves gadiem valsts sāk rūpēties par viņu. Mūsu republikā vien darbojas 7 pirmsskolas bērnu iestāžu grupas nedzirdīgajiem un vājdzirdīgajiem bērniem. Sogad tās apmeklē 87 mazuli. Rīgas pilsētas 37. bērnu daržā divas grupas ir internāta tipa. Republikā ir 3 nedzirdīgo un vājdzirdīgo bērnu internātskolas, kurās mācās 399 skolēni, visi viņi atrodas pilnā valsts apgādībā. Pēc skolas beigšanas katrs jaunietis var iestāties darbā. Tā izvēle — pilnīgi pēc paša vēlēšanās. Var absolventi arī turpināt izglītību vakarskolā un neklātenē. 157 dzirdes invalīdi jau ieguvuši pilnu vidusskolas izglītību (pagājušajā mācību gadā vien 17), bet 10 jau ieguvuši augstāko izglītību. 1. septembrī 17 jaunieši uzsāka mācības 16. profesionālā tehniskajā vidusskolā, kurā iegūts interesanto un vajadzīgo šuvēju profesiju. Par plašajām iespējām profesijas izvēlē liecina fakts, ka 61 nedzirdīgais strādā dažādās valsts iestādēs, 396 biedrības ražošanas, audzināšanas un kultūras darbā, 921 dažādās profesijās valsts rūpniecības uzņēmumos, bet 147 padomju saimniecības un kolhozos. Par šo biedru darba mīlestību liecina kaut tas, ka 30 biedri par augstiem sasniegumiem ražošanā ir apbalvoti ar ordeņiem un medaļām, bet 422 piešķirts godpilnais komunistiskā

darba triecienieka nosaukums.

Plašs un vispusīgs ir nedzirdīgo biedru sabiedriskais darbs. Katram biedram ir dota iespēja piedalīties daudzveidīgos kultūras, sporta un citos pasākumos gan republikāniskajā kultūras namā «Rītausma», gan 4 rajonu klubos un 6 sarkanajos stūrīšos. To uzturēšanai biedrība ik gadus izlieto pāri par 180 tūkst. rbj. Nedzirdīgajiem biedriem dota iespēja gan kā tūristiem, gan kā aktīviem pašdarbniekiem un sportistiem apmeklēt ne tikai mūsu plašās Dzimtenes pilsētas un ciematus, bet arī viesoties aiz mūsu zemes robežām.

Tikai pateicoties Komunistiskās partijas un Padomju valsts gādībai, 1590 dzirdes invalīdi Padomju Latvijā saņem valsts pensijas, 163 piešķirti vienlīdzējie pabalsti vairāk kā 5 tūkst. rbj. apmērā, 181 sniegta palīdzība dažādu sadzīves jautājumu kārtošana (1978. un 1979. gada pirmajā pusē 19 dzirdes invalīdi saņēmuši labiekārtotus dzīvokļus).

Atzīmējot Vispasaules nedzirdīgo dienu, mūsu biedrības biedri ir pateicīgi padomju valstij par tām milzīgajām rūpēm, kādas tiek veiktas dzirdes invalīdiem un solas ar vēl lielāku sirdsdegsmi pildīt grandiozos PSKP XXV kongresa nospraustos uzdevumus.

J. LEPA,
LNB Centrālās valdes
prezidija priekšsēdētājs